

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

5. studenoga 2014.*

„Državne potpore – Potpora za uvođenje širokopojasnih mreža najnovije generacije u regiji Cornwall i na otočju Scilly – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem – Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a – Tužba za poništenje – Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju – Aktivna procesna legitimacija – Postupovna prava zainteresiranih strana – Djelomična nedopuštenost – Nepostojanje sumnji koje opravdavaju pokretanje formalnog istražnog postupka“

U predmetu T-362/10,

Vtesse Networks Ltd, sa sjedištem u Hertfordu (Ujedinjena Kraljevina), koje zastupa H. Mercer, QC,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju B. Stromsky i L. Armati, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupiru

Republika Poljska, koju su zastupali M. Szpunar i B. Majczyna, a zatim M. Majczyna, u svojstvu agenata,

Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju su zastupali S. Behzadi-Spencer i L. Seeboruth, a zatim M. Seeboruth, J. Beeko i L. Christie, u svojstvu agenata, uz asistenciju K. Bacon, a zatim S. Lee, *barristers*,

i

British Telecommunications plc, sa sjedištem u Londonu (Ujedinjena Kraljevina), koje su zastupali M. Nissen i J. Gutiérrez Gisbert, zatim M. Nissen i G. van de Walle de Ghelcke te naposljetku van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, odvjetnici i J. Holmes, *barrister*,

intervenijenti,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije C (2010) 3204 od 12. svibnja 2010. kojom je mjera potpore „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband“, a koja predviđa potporu Europskog fonda za regionalni razvoj za uvođenje širokopojasnih mreža najnovije generacije u regiji Cornwall i na otočju Scilly, proglašena spojivom s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a (državna potpora N 461/2009 – Ujedinjena Kraljevina),

* Jezik postupka: engleski

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: G. Berardis, predsjednik, O. Czúcz i A. Popescu (izvjestitelj), suci,

tajnik: C. Kristensen, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 3. srpnja 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, društvo Vtesse Networks Ltd telekomunikacijski je operator koji nudi korištenje linija velikoga kapaciteta, prije svega velikim poduzetnicima. Budući da nije vlasnik vlastitih mreža linija velikoga kapaciteta, tužitelj unajmljuje te linije od drugih telekomunikacijskih operatora, a ponudu zaokružuje izgradnjom mreža za povezivanje po mjeri.
- 2 Društvo British Telecommunications plc (u daljnjem tekstu: BT), etablirani telekomunikacijski operator u Ujedinjenoj Kraljevini, prije privatizacije bilo je javno poduzeće poznato pod nazivom British Telecom. Ono nudi širok spektar usluga u telekomunikacijskom sektoru, između ostalih najam linija velikoga kapaciteta.

Upravni postupak

- 3 Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske obavijestila je Komisiju o svojoj namjeri dodjele državne potpore za uvođenje širokopoljnih mreža najnovije generacije, zvanih mreže NGA u regiji Cornwall i na otočju Scilly (u daljnjem tekstu: prijavljena mjera). Obavijest je Europska komisija zaprimila 29. srpnja 2009., a dodatne informacije od tijela Ujedinjene Kraljevine 28. rujna 2009.
- 4 Dana 21. listopada 2009. Komisija je zaprimila pritužbu koju je tužitelj podnio u vezi s prijavljenom mjerom.
- 5 Iz spisa proizlazi kako slijedi:
 - pritužba je 23. listopada 2009. prosljeđena tijelima Ujedinjene Kraljevine, koja su svoja očitovanja dostavila 23. studenoga 2009.;
 - dodatne informacije koje je tužitelj prosljeđio 9. studenoga 2009. upućene su tijelima Ujedinjene Kraljevine 19. studenoga 2009., koja su svoja očitovanja dostavila 4. prosinca 2009.;
 - dopisom od 28. siječnja 2010. Komisija je od tijela Ujedinjene Kraljevine zatražila pojašnjenja, a ona su odgovorila dopisom od 3. ožujka 2010.;
 - završni dokument tužitelja podnesen 16. ožujka 2010. nije prosljeđen tijelima Ujedinjene Kraljevine zbog toga što je Komisija smatrala da nije potrebno očitovanje na tekst tog dokumenta jer su se informacije o kojima je riječ odnosile na drugu pritužbu koju je podnio tužitelj.

Pobijana odluka

- 6 Dana 12. svibnja 2010. Komisija je bez pokretanja formalnog istražnog postupka propisanog u članku 108. stavku 2. UFEU-a donijela Odluku C (2010) 3204, kojom je prijavljena mjera proglašena spojivom s unutarnjim tržištem (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- 7 U pobijanoj odluci postupak javne nabave koji je pokrenut za imenovanje operatora koji će dobiti javno financiranje za uvođenje mreže NGA u regiji Cornwall i na otočju Scilly opisan je u uvodnim izjavama 23. do 25. Iz navedene uvodne izjave 23. proizlazi da državna potpora treba biti dodijeljena na temelju poziva za podnošenje ponuda nakon postupka natjecateljskog dijaloga u skladu s Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 177.).
- 8 Iz uvodne izjave 25. pobijane odluke proizlazi da su na temelju poziva na nadmetanje objavljenog 17. ožujka 2009. zainteresirane strane bile dužne ispuniti pretkvalifikacijski upitnik koji omogućuje donošenje početne ocjene poduzetnika ponuditelja. Nakon pregleda tog pretkvalifikacijskog upitnika pet ponuditelja je pozvano na sudjelovanje u pozivu na podnošenje ponuda, dvoje je isključeno, a jedan je povukao ponudu. Dana 28. kolovoza 2009. poziv na dostavu konačne ponude upućen je dvama sudionicima koji su još uvijek sudjelovali u natjecateljskom dijalogu, i to društvu BT te konzorciju Babcock, dio kojeg je tužitelj. Dana 18. rujna 2009. konzorcij Babcock izjavio je da neće dostaviti konačnu ponudu. Konačna ponuda društva BT zaprimljena je 16. listopada 2009. Službena ocjena ponude poduzeta je u skladu s postupkom i utvrđenim objektivnim kriterijima te je društvo BT preporučeno strateškom upravnom odboru projekta kao odabrani ponuditelj.
- 9 Komisija je zatim izložila različite točke koje je tužitelj istaknuo u svojoj pritužbi (uvodne izjave 38. do 43. pobijane odluke) i sadržaj očitovanja koja su u vezi s tom pritužbom dala tijela Ujedinjene Kraljevine (uvodne izjave 44. do 49. pobijane odluke).
- 10 Nakon utvrđivanja da prijavljena mjera zaista sadrži elemente državne potpore (uvodne izjave 50. do 57. pobijane odluke), Komisija je ocijenila njezinu spojivost s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a, kako je tumačena u svjetlu Smjernica Zajednice o primjeni pravila o državnim potporama u odnosu na brzi razvoj širokopoljasnih mreža (SL 2009., C 235, str. 7., u daljnjem tekstu: Smjernice). U skladu sa Smjernicama Komisija je ispitala cilj te mjere (uvodne izjave 60. do 63. pobijane odluke), njezinu narav s obzirom na taj cilj i narušavanje tržišnog natjecanja ili utjecaj na trgovinu koji bi ona mogla proizvesti (uvodne izjave 64. do 70. pobijane odluke). Zaključila je da su u ovom slučaju ispunjeni kriteriji definirani u Smjernicama za širokopoljasne mreže i da je prijavljena mjera stoga spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a (uvodne izjave 71. i 72. pobijane odluke).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 11 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 27. kolovoza 2010. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 12 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 25. studenoga 2010. društvo BT i 13. prosinca 2010. Republika Poljska te Ujedinjena Kraljevina zatražili su intervenciju u ovom predmetu u potporu Komisijinu zahtjevu.
- 13 Rješenjem predsjednika drugog vijeća Općeg suda od 18. siječnja 2011. dopuštena je intervencija na strani Komisije Republici Poljskoj i Ujedinjenoj Kraljevini, a rješenjem od 25. siječnja 2011. društvu BT.

- 14 Dana 29. ožujka 2011. društvo BT i Republika Poljska podnijeli su svoje intervencijske podneske, a Ujedinjena Kraljevina 31. ožujka 2011.
- 15 Dopisom od 6. lipnja 2011. tužitelj je od Općeg suda zatražio da odredi novi rok za dostavu replike ili, ako to ne učini, da odredi mjeru upravljanja postupkom na temelju članka 64. stavka 4. Poslovnika Općeg suda kako bi mu omogućio da dostavi taj podnesak. Opći sud je 1. srpnja 2011. odbio zahtjev za produljenje roka za dostavu replike. Što se tiče zahtjeva za određivanje mjere upravljanja postupkom, Opći sud je nakon saslušanja stranaka o tom zahtjevu zaključio da o tome ne treba odlučivati.
- 16 Dana 8. srpnja 2011. tužitelj je iznio svoja očitovanja na intervencijske podneske društva BT, Republike Poljske i Ujedinjene Kraljevine.
- 17 Budući da je izmijenjen sastav vijeća Općeg suda, izvjestitelj je raspoređen u deveto vijeće kojem je slijedom toga dodijeljen ovaj predmet.
- 18 U okviru mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 64. Poslovnika, Opći sud (deveto vijeće) zatražio je s jedne strane od stranaka da odgovore na određena pitanja, a s druge strane od Komisije da dostavi nekoliko dokumenata. Stranke su udovoljile tim zahtjevima.
- 19 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- tužbu proglasi dopuštenom;
 - poništi točku 72. pobijane odluke;
 - Komisiji naloži snošenje troškova.
- 20 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao djelomično nedopuštenu i u svakom slučaju kao neosnovanu;
 - tužitelju naloži snošenje troškova.
- 21 U potporu Komisijinu zahtjevu društvo BT od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu po službenoj dužnosti kao nedopuštenu;
 - podredno, odbije tužbu kao djelomično nedopuštenu i u svakom slučaju kao neosnovanu;
 - u svakom slučaju tužitelju naloži snošenje troškova, u što ulaze i njegovi troškovi.
- 22 U potporu Komisijinu zahtjevu Republika Poljska od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu u dijelu u kojem je bespredmetna;
 - tužitelju naloži snošenje troškova.
- 23 U potporu Komisijinu zahtjevu Ujedinjena Kraljevina od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - tužitelju naloži snošenje troškova.

Pravo

- 24 U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga od kojih se prvi temelji na očitim pogreškama u ocjeni činjenica, drugi na neprimjenjivanju ili povredi članka 102. UFEU-a i treći na povredi prava na obranu.

Dopuštenost

- 25 U ovom sporu se osporavaju s jedne strane dopuštenost tužbe s obzirom na zahtjeve propisane u članku 44. stavku 1. točki (c) Poslovnika i s druge strane aktivna procesna legitimacija tužitelja protiv pobijane odluke.

Usklađenost tužbe s člankom 44. stavkom 1. točkom (c) Poslovnika

- 26 Komisija je u odgovoru na tužbu i na raspravi istaknula da drugi tužbeni razlog treba biti proglašen nedopuštenim u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom (c) Poslovnika. Naime, ona smatra da je tužitelj propustio pojasniti opseg svoje tužbe u dijelu u kojem se odnosi na taj tužbeni razlog. Osim toga, smatra da ni činjenična ni pravna pitanja na kojima tužitelj temelji svoju tužbu nisu jasno iznesena.
- 27 Društvo BT smatra da prigovor nedopuštenosti drugog tužbenog razloga koji je istaknula Komisija treba biti po službenoj dužnosti proširen na cijelu tužbu. Napominje da Komisija u svojem odgovoru na tužbu jest odgovorila na većinu točaka istaknutih u tužbi, ali i da su za velik dio toga zaslužna njezina prethodna saznanja o činjenicama u ovom predmetu iz upravnog postupka i njezino „špekulativno“ tumačenje tužbenih razloga koje je istaknuo tužitelj. Međutim, prema mišljenju društva BT, Opći sud svoj sudski nadzor ne može provoditi samo na temelju činjenica dostavljenih u tužbi.
- 28 S obzirom na to treba naglasiti da na temelju članka 21. stavka 1. Statuta Suda Europske unije, a koji je primjenjiv na postupak pred Općim sudom na temelju članka 53. stavka 1. njegovog Statuta i članka 44. stavka 1. točke (c) Poslovnika, svaka tužba mora navoditi predmet spora i sadržavati sažeti prikaz istaknutih tužbenih razloga.
- 29 Ta naznaka mora biti dovoljno jasna i precizna kako bi se tuženiku omogućilo da pripremi obranu, a Općem sudu da odluči o tužbi, prema potrebi, bez dodatnih informacija. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost i dobro sudovanje i tužba pred Općim sudom bila dopuštena, osobito je nužno da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se ona temelji – makar i u sumarnom obliku, ali na suvisao i razumljiv način – proizlaze iz samog njezinog teksta. (rješenje Općeg suda od 28. travnja 1993., De Hoe/Komisija, T-85/92, Zb., str. II-523., t. 20.; presuda Općeg suda od 29. siječnja 1998., Dubois i Fils/Vijeće i Komisija, T-113/96, Zb., str. II-125., t. 29. i rješenje Općeg suda od 11. srpnja 2005., Internationaler Hilfsfonds/Komisija, T-294/04, Zb., str. II-2719., t. 23.).
- 30 Tužbu u ovom predmetu ne treba proglašavati nedopuštenom jer ne ispunjava zahtjeve iz članka 21. Statuta Suda i članka 44. stavka 1. točke (c) Poslovnika. Naime, iako je točno da je na određenim mjestima u svojem odgovoru na tužbu Komisija bila dužna dati tumačenja argumenata tužitelja, od kojih je potonji neke potvrdio u očitovanju od 8. srpnja 2011., detaljna argumentacija koju su Komisija i intervenijenti izložili o osnovanosti tužbe potvrđuje da tužba pokazuje dovoljan stupanj jasnoće i preciznosti koji strankama omogućava odgovarajuću pripremu obrane.
- 31 U svakom slučaju, u dijelu u kojem se prigovori u vezi s člankom 44. stavkom 1. točkom (c) Poslovnika odnose na dopuštenost različitih tužbenih razloga, Opći sud će, ako je to potrebno, navedene prigovore ispitati prilikom ispitivanja pojedinačnih tužbenih razloga.

Aktivna procesna legitimacija tužitelja protiv pobijane odluke

- 32 Komisija i Republika Poljska u okviru pisanog dijela postupka ne osporavaju dopuštenost tužbe zbog nepostojanja aktivne procesne legitimacije. Nasuprot tome, društvo BT tvrdi da su prvi i drugi tužbeni razlog – koji dovode u pitanje osnovanost pobijane odluke – nedopušteni jer tužitelj ne ispunjava kriterije sudske prakse Suda i jer su u svakom slučaju neosnovani. Što se tiče trećeg tužbenog razloga kojim se nastoje zaštititi postupovna prava tužitelja, društvo BT smatra da on također treba biti proglašen nedopuštenim jer tužitelj nije pružio nikakav dokaz u potporu svojoj tvrdnji da je on zainteresirana strana u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a. Što se tiče Ujedinjene Kraljevine, ona u svojem intervencijskom podnesku iznosi samo sumnje u dopuštenost prvog i drugog tužbenog razloga, iz istih razloga kao i društvo BT.
- 33 Najprije je potrebno podsjetiti da, iako u skladu s člankom 40. stavkom 4. Statuta Suda koji je primjenjiv na Opći sud na temelju članka 53. navedenog statuta intervenijenti ne mogu isticati zahtjeve koji nisu usmjereni kao oni koje je istaknula stranka koju podupiru, kada je riječ o apsolutnoj zapreci za vođenje postupka, dopuštenost tužbe treba ispitati po službenoj dužnosti na temelju članka 113. Poslovnika (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 24. ožujka 1993., CIRFS i dr./Komisija, C-313/90, Zb., str. I-1125., t. 21. do 24.).
- 34 U svakom slučaju u tom pogledu treba utvrditi da su Komisija i Ujedinjena Kraljevina na raspravi navele da dijele mišljenje društva BT u vezi s činjenicom da, kada je riječ o prvom i drugom tužbenom razlogu, tužitelj ne ispunjava kriterije sudske prakse Suda, a što je uneseno u zapisnik.
- 35 U skladu s člankom 263. stavkom 4. UFEU-a, „[s]vaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u stavku prvom i drugom pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju“.
- 36 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, subjekti koji nisu adresati neke odluke mogu tvrditi da se ta odluka osobno odnosi na njih u smislu članka 263. stavka 4. UFEU-a samo ako na njih utječe zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ih uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je odluka upućena (presude Suda od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, Zb., str. 197., t. 223.; od 19. svibnja 1993., Cook/Komisija, C-198/91, Zb., str. I-2487., t. 20. i od 15. lipnja 1993., Matra/Komisija, C-225/91, Zb., str. I-3203., t. 14.).
- 37 To je osobito slučaj kada je na položaj tužitelja na tržištu bitno utjecala potpora koja je predmet odluke o kojoj je riječ (vidjeti presudu Suda od 22. prosinca 2008., British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, Zb., str. I-10515., t. 30. i navedenu sudsku praksu). Dakle, na tužitelju je da prikladno uputi na razloge zbog kojih bi Komisijina odluka mogla povrijediti njegove legitimne interese bitno utječući na njegov položaj na predmetnom tržištu (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 22. studenoga 2007., Španjolska/Lenzing, C-525/04 P, Zb., str. I-9947., t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 38 Kada je riječ o određivanju bitnog utjecaja na položaj poduzetnika na tržištu što se tiče određivanja bitnog utjecaja na položaj poduzetnika na tržištu o kojem je riječ, iz sudske prakse proizlazi da sama okolnost da bi akt mogao imati određeni utjecaj na konkurentne odnose koji postoje na mjerodavnom tržištu i da se predmetni poduzetnik nalazio u bilo kakvom konkurentskom odnosu s korisnikom tog akta u svakom slučaju ne bi bila dovoljna da se može smatrati da se navedeni akt osobno odnosi na navedenog poduzetnika (vidjeti presudu British Aggregates/Komisija, gore navedenu u t. 37., t. 47. i navedenu sudsku praksu; rješenje Općeg suda od 4. svibnja 2012., UPS Europe i United Parcel Service Deutschland/Komisija, T-344/10, t. 47.).

- 39 Naime, poduzetnik se ne može pozivati isključivo na svoje svojstvo konkurenta u odnosu na onoga koji je korisnik potpore, već usto mora dokazati da je u činjeničnoj situaciji koja ga izdvaja pojedinačno poput osobe kojoj je takva odluka upućena (vidjeti presudu *British Aggregates/Komisija*, gore navedenu u t. 37., t. 48. i navedenu sudsku praksu; rješenje *UPS Europe i United Parcel Service Deutschland/Komisija*, gore navedeno u t. 38., t. 48.).
- 40 Kao prvo u tom pogledu treba podsjetiti da se dokaz bitnog ugrožavanja položaja konkurenta na tržištu stoga ne bi mogao ograničiti na prisutnost nekih elemenata koji ukazuju na pogoršanje njegova gospodarskog ili financijskog uspjeha (vidjeti presudu *British Aggregates/Komisija*, gore navedenu u t. 37., t. 53. i navedenu sudsku praksu; rješenje *UPS Europe i United Parcel Service Deutschland/Komisija*, gore navedeno u t. 38., t. 49.).
- 41 Nadalje, postojanje bitnog utjecaja na položaj tužitelja na tržištu ne ovisi izravno o iznosu potpore o kojoj je riječ, nego o važnosti utjecaja koji ta potpora može imati na navedeni položaj. Takav utjecaj može varirati za potpore sličnog iznosa zbog kriterijâ kao što su veličina tržišta o kojem je riječ, duljina razdoblja za koje je dodijeljena, je li djelatnost tužitelja na koju potpora utječe njegova glavna ili prateća djelatnost i mogućnosti tužitelja da izbjegne negativne učinke potpore (vidjeti u tom smislu rješenje *UPS Europe i United Parcel Service Deutschland/Komisija*, gore navedeno u t. 38., t. 58.).
- 42 Naposljetku, ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, treba podsjetiti na to da kada Komisija donese odluku u skladu s člankom 4. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.) utvrđujući da je potpora spojiva s unutarnjim tržištem, ona također implicitno odbija pokrenuti formalni istražni postupak propisan u članku 108. stavku 2. UFEU-a i članku 6. stavku 1. Uredbe br. 659/1999 (presuda Suda od 24. siječnja 2013., 3F/Komisija, C-646/11 P, t. 26.). Zainteresirane strane koje su u skladu s člankom 1. točkom (h) Uredbe br. 659/1999 osobe, poduzetnici ili udruženja poduzetnika na čije interese može utjecati dodjela potpore, to jest osobito konkurentski poduzetnici koji su korisnici te potpore i kojima postupovna jamstva formalnog istražnog postupka mogu biti od koristi, mogu osigurati usklađenost s tim samo ako budu mogli osporavati tu odluku pred sudom Europske unije. Dakle, u tim uvjetima njihova tužba može biti usmjerena samo na zaštitu postupovnih prava koja imaju na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 6. stavka 1. Uredbe br. 659/1999 (presuda *British Aggregates/Komisija*, gore navedena u t. 37., t. 28.).
- 43 S obzirom na sve odredbe i gore u točkama 35. do 42. prikazanu sudsku praksu, Opći sud smatra korisnim ispitati prije svega pitanje je li tužitelj zainteresirana strana u smislu članka 1. točke (h) Uredbe br. 659/1999 tako da je imao aktivnu procesnu legitimaciju za zaštitu svojih postupovnih prava, a potom je li na konkurentski položaj tužitelja bitno utjecala prijavljena mjera tako da je imao aktivnu procesnu legitimaciju za osporavanje osnovanosti pobijane odluke.
- 44 Kao prvo, što se tiče pitanja je li tužitelj zainteresirana strana u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 1. točke (h) Uredbe br. 659/1999, treba podsjetiti da društvo BT osporava to da bi se on mogao smatrati zainteresiranom stranom jer nije pružio nikakav dokaz u tom smislu.
- 45 Točno je da tužitelj zaista nije pružio nikakav pravi dokaz u vezi sa svojim svojstvom zainteresirane strane u dijelu tužbe koji se odnosi na osnovanost tužbe na temelju članka 263. UFEU-a.
- 46 Međutim, ostaje činjenica da je tužitelj naveo, a da to druge stranke nisu osporile, da on jest specijalizirani pružatelj telekomunikacijskih usluga koji većinom nudi najam na malo linija velikoga kapaciteta koje koriste optička vlakna velikim poduzetnicima koji žele povezati svoje poslovne prostorije i, s druge strane, da društvo BT pruža usluge u širokom spektru telekomunikacijskog tržišta u izravnoj konkurenciji s njim u dijelu koji se odnosi na najam linija velikoga kapaciteta klijentima.

- 47 Stoga treba smatrati da su društvo BT i tužitelj konkurentski telekomunikacijski operateri na tržištu pružanja specijaliziranih telekomunikacijskih usluga i da potonjeg treba smatrati zainteresiranom stranom u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a. U tim uvjetima treba utvrditi da tužitelj ima aktivnu procesnu legitimaciju za postupanje protiv pobijane odluke u dijelu u kojem svojom tužbom namjerava zaštititi svoja postupovna prava.
- 48 Kao drugo, što se tiče pitanja može li tužitelj osim svoje aktivne procesne legitimacije za zaštitu svojih postupovnih prava tužbom osporavati osnovanost pobijane odluke, Opći sud smatra da tužitelj još uvijek nije dokazao bitan utjecaj na svoj položaj na tržištu, u smislu sudske prakse izložene gore u t. 37.
- 49 Argumenti koje tužitelj u tom pogledu izlaže ne mogu pobiti tvrdnju iznesenu gore u točki 48.
- 50 U tužbi tužitelj u bitnome ističe:
- da je on konkurent društva BT, to jest korisnika potpore;
 - da je on bio jedino preostalo telekomunikacijsko društvo koje je još bilo u postupku iz poziva na podnošenje ponuda uz društvo BT do trenutka kad se moralo povući;
 - da je on bio jedino telekomunikacijsko društvo, uz trenutačnoga korisnika potpore, koje je moglo biti korisnik potpore;
 - da je u svakom slučaju dodjelom potpore postojao negativan i to bitan utjecaj na njegov konkurentski položaj na tržištu jer je poziv na podnošenje ponuda za njega bio važan projekt;
 - nadalje, da je jedina zabilježena pritužba na prijavljenu potporu bila ona koju je on podnio. Međutim, analogijom s predmetom koji je doveo do presude Suda od 28. siječnja 1986., Cofaz i dr./Komisija (169/84, Zb., str. 391.), to je dodatan razlog dopuštenosti.
- 51 U tom pogledu kao prvo treba podsjetiti da se poduzetnik ne može pozivati isključivo na svoje svojstvo konkurenta u odnosu na onoga koji je korisnik potpore, već usto mora dokazati, uzimajući u obzir svoj stupanj mogućeg sudjelovanja u postupku i važnost utjecaja na svoj položaj na tržištu, da je u činjeničnoj situaciji koja ga izdvaja pojedinačno poput osobe kojoj je takva odluka upućena (vidjeti t. 39. gore).
- 52 U ovom slučaju, tužitelj je podnio prigovor Komisiji, koja ga je zaprimila 21. listopada 2009. Osim toga, kao što proizlazi iz pobijane odluke u cijelosti, ta odluka uzima u obzir informacije izložene u prigovoru kao i informacije koje su tijela Ujedinjene Kraljevine dostavila na zahtjev Komisije nakon što je tužitelj podnio svoj prigovor. Stoga treba utvrditi da je tužitelj zaista igrao ulogu prilikom odvijanja upravnog postupka.
- 53 Međutim, iz sudske prakse proizlazi da se iz samog sudjelovanja tužitelja u upravnom postupku ne može zaključiti da on ima aktivnu procesnu legitimaciju. Tužitelj u svakom slučaju mora dokazati da je prijavljena mjera mogla bitno utjecati na njegov položaj na tržištu (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 22. studenoga 2007., Sniace/Komisija, C-260/05 P, Zb., str. I-10005., t. 60. i rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2011., Vtesse Networks/Komisija, T-54/07, neobjavljeno u Zborniku, t. 92.).
- 54 Kao drugo, kao što je već presuđeno, iz presude navedene gore u točki 50., Cofaz i dr./Komisija, protivno onome što tužitelj u bitnome tvrdi, ne proizlazi da je tužiteljevo podnošenje prigovora i njegovo sudjelovanje u upravnom postupku dovoljno za utvrđenje da prijavljena mjera utječe na njega osobno (vidjeti u tom pogledu rješenje Vtesse Networks/Komisija, t. 53. gore, t. 93.).

- 55 Kao treće, tvrdnja tužitelja prema kojoj je on s jedne strane bio jedino telekomunikacijsko društvo koje je još bilo u postupku iz poziva na podnošenje ponuda i s druge strane jedino kome je potpora mogla biti dodijeljena treba biti odbijena. Naime, kao prvo, kao što su osobito smatrali društvo BT, Ujedinjena Kraljevina i Komisija na raspravi, dva sudionika koja su još preostala u okviru poziva na podnošenje ponuda bili su društvo BT i konzorcij Babcock, čiji je tužitelj član, a ne društvo BT i tužitelj. Kao drugo, iz spisa i diskusija koje su se u tom pogledu održale na raspravi proizlazi da tužitelj nije bio jedino preostalo telekomunikacijsko društvo u postupku jer su preostali članovi konzorcija Babcock među ostalim bili društva za telekomunikacije Surf Telecoms i Motorola Inc. Čak i kad bi bilo točno da ta dva društva nisu bila zadužena za izgradnju fizičke infrastrukture i da glavni dio poziva na nadmetanje na njih nije najizravnije utjecao kao što smatra tužitelj, ostaje činjenica da je pobijana odluka utjecala na ta dva društva. Naime, jasno je, kao što je tužitelj zaista priznao, osobito u svojem očitovanju od 8. srpnja 2011., da je u okviru ponude konzorcija Babcock društvo Motorola sudjelovalo u „bežičnom“ dijelu ponude, a društvo Surf Telecoms tužitelju davalo u najam linije s optičkim vlaknima. Stoga valja smatrati da nije postojao takav utjecaj na tužitelja koji bi ga osobno izdvajao od drugih društava.
- 56 Kao četvrto treba podsjetiti da same činjenice da pobijana odluka može imati određeni utjecaj na odnose tržišnog natjecanja koji postoje na mjerodavnom tržištu i da se tužitelj nalazi u određenom konkurentskom odnosu s društvom BT ne mogu prerasti u bitan utjecaj na konkurentski položaj tužitelja. Tužitelj mora osim toga dokazati i opseg utjecaja na svoj položaj na tržištu (vidjeti t. 41. gore).
- 57 Međutim, tužitelj nije dokazao takav utjecaj. Naime, on samo tvrdi da je poziv na podnošenje ponuda za njega bio važan projekt, dok je na njemu bilo da istakne razloge zbog kojih je pobijana odluka mogla povrijediti njegove interese bitnim utjecajem na njegov položaj na tržištu o kojem je riječ.
- 58 Iz prethodnih izlaganja proizlazi da tužitelj nije dokazao da je pobijana odluka bitno utjecala na njegov konkurentski položaj.
- 59 U tim uvjetima treba s jedne strane utvrditi da tužitelj, u dijelu u kojem je zainteresirana strana u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 1. točke (h) Uredbe br. 659/1999, ima aktivnu procesnu legitimaciju za postupanje protiv pobijane odluke kako bi zaštitio svoja postupovna prava, ali s druge strane ipak nema aktivnu procesnu legitimaciju za dovođenje u pitanje njezine osnovanosti.
- 60 Činjenica da tužitelj nije uspio dokazati da je potpora o kojoj je riječ bitno utjecala na njegov položaj na tržištu ne znači da on ne može iznijeti argumente koji se odnose na osnovanost ocjene koju je izvršila Komisija kako bi dokazao da je Komisija trebala imati sumnje u usklađenost potpore o kojoj je riječ s unutarnjim tržištem koje bi opravdale pokretanje formalnog istražnog postupka propisanog u članku 108. stavku 2. UFEU-a, međutim pod uvjetom da se barem jedan od njegovih tužbenih razloga temelji na Komisijinoj povredi svoje obveze pokretanja formalnog istražnog postupka.
- 61 Prije svega treba podsjetiti da prema sudskoj praksi, kada se tužitelj poziva na povredu svojih postupovnih prava zbog toga što Komisija nije pokrenula formalni istražni postupak, on može isticati sve tužbene razloge koji su takve naravi da mogu dokazati da je ocjena informacija i dokaza kojima je Komisija raspolagala tijekom prethodne faze ispitivanja prijavljene mjere trebala pobuditi sumnje u kvalifikaciju prijavljene mjere državne potpore i njezinu spojivost s Ugovorom. No, korištenje takvih argumenata ne može za posljedicu imati promjenu ni predmeta tužbe ni uvjeta njezine dopuštenosti. Nasuprot tome, postojanje sumnje u tu kvalifikaciju ili tu spojivost s unutarnjim tržištem upravo je onaj dokaz koji treba pružiti kako bi se dokazalo da je Komisija bila dužna pokrenuti formalni istražni postupak (vidjeti presudu Općeg suda od 10. srpnja 2012., Smurfit Kappa Group/Komisija, T-304/08, t. 52. i navedenu sudsku praksu; presudu Općeg suda od 16. rujna 2013., Colt Télécommunications France/Komisija, T-79/10, t. 84.).

62 Taj dokaz može se pružiti kada postoji skup usuglašanih dokaza; pitanje postojanja sumnje treba razriješiti istraživanjem okolnosti donošenja odluke o nepodnošenju prigovora i njezinog sadržaja, uspoređujući pritom ocjene na kojima je Komisija temeljila svoj stav u navedenoj odluci s dokazima kojima je raspolagala kada je odlučivala o kvalifikaciji i spojivosti potpore o kojoj je riječ s unutarnjim tržištem (vidjeti presudu 3F/Komisija, t. 42. gore, t. 31. i navedenu sudsku praksu). Teret dokazivanja postojanja takve sumnje je na tužitelju (presude Općeg suda od 15. ožujka 2001., Prayon-Rupel/Komisija, T-73/98, Zb., str. II-867., t. 49.; od 3. ožujka 2010., Bundsverband deutscher Banken/Komisija, T-36/06, Zb., str. II-537., t. 127. i Colt Télécommunications France/Komisija, t. 61. gore, t. 37.).

63 Potom valja podsjetiti da iz sudske prakse proizlazi da se u slučajevima kada tužitelj ističe tužbeni razlog kojim nastoji zaštititi svoja postupovna prava, Općem sudu ne može prigovoriti uzimanje u obzir argumenata istaknutih u drugim tužbenim razlozima kojima se želi dokazati da je Komisija trebala imati sumnje u kvalifikaciju mjera o kojima je riječ kao državnoj potpori ili njihovoj spojivosti s unutarnjim tržištem (vidjeti u tom smislu presude Suda od 24. svibnja 2011., Komisija/Kronoply i Kronotex, C-83/09 P, Zb., str. I-4441., t. 56. do 58. i od 22. rujna 2011., Belgija/Deutsche Post i DHL International, C-148/09 P, Zb., str. I-8573., t. 64. do 66.).

64 Dopuštenost tužbenih razloga treba ispitati u svjetlu sudske prakse navedene gore u točkama 61. do 63.

Dopuštenost tužbenih razloga koje je istaknuo tužitelj s obzirom na svoju aktivnu procesnu legitimaciju

65 Prvotno valja utvrditi da je tužitelju dopušteno isticati treći tužbeni razlog u njegovu svojstvu zainteresirane strane kada tim razlogom izričito nastoji zaštititi svoja postupovna prava.

66 Što se tiče prvog tužbenog razloga, tužitelj smatra da je Komisija počinila očite pogreške prilikom ocjene činjenica utvrđenjem da je postupak javne nabave bio otvoren, nediskriminatoran i natjecateljski, dok je trebala utvrditi da je konkurencija bila isključena u dijelu u kojem se odnosi na poziv na podnošenje ponuda (prvi dio tužbenog razloga), da je ponuda dana društvu BT o korištenju postojeće infrastrukture trebala biti na raspolaganju i drugim ponuditeljima na njihov zahtjev (drugi dio) i da je ukupni utjecaj na konkurenciju bio pozitivan (treći dio).

67 Što se tiče drugog tužbenog razloga, tužitelj smatra da činjenice opisane u tužbi dokazuju zlouporabu vladajućeg položaja zbog objedinjavanja infrastrukture ili usluga, odbijanja davanja pristupa važnim resursima i komprimiranja marži u dijelu u kojem je bio ponuđen bilo kakav pristup uslugama optičkih kablova društva BT. Međutim, on u bitnome smatra da, iako se Komisija jasno pozvala na tu točku, kao što proizlazi iz uvodne izjave 41. pobijane odluke, ona nije posvetila dovoljno pozornosti pitanju je li društvo BT zloupotrijebilo svoj vladajući položaj povredom članka 102. UFEU-a. Prema tužitelju, pobijana odluka povrijedila je članak 102. UFEU-a, ocjena utjecaja prijavljene mjere na konkurenciju iz uvodnih izjava 69. i 70. pobijane odluke je nevaljana te je pobijana odluka stoga nezakonita i ne ulazi u područje primjene članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a.

68 Odgovarajući na prigovor nedopuštenosti prvog i drugog tužbenog razloga koji je društvo BT istaknulo tijekom pisanog dijela postupka i na raspravi, a Komisija i Ujedinjena Kraljevina na raspravi, tužitelj je u očitovanju od 8. srpnja 2011. izložio da je ta tvrdnja neutemeljena jer ne uzima u obzir presudu Komisija/Kronoply i Kronotex, navedenu gore u točki 63. Upitane o tome od strane Općeg suda u okviru mjere upravljanja postupkom (vidjeti t. 18. gore), stranke su, uz iznimku Republike Poljske i tužitelja, zauzele stajalište da presuda Komisija/Kronoply i Kronotex, navedena gore u točki 63., potvrđuje da su prvi i drugi tužbeni razlog nedopušteni.

69 U tom pogledu treba istaknuti da, iako je točno da presuda Komisija/Kronoply i Kronotex, navedena gore u točki 63., omogućava uzimanje u obzir argumenata koji se odnose na osnovanost odluke radi određivanja je li dokazano postojanje sumnji u prilog postupovnom tužbenom razlogu temeljenom na

nepokretanju formalnog istražnog postupka, zaključak koji iz toga tužitelj izvodi u vezi s dopuštenošću prvog i drugog tužbenog razloga ne može biti prihvaćen. Naime, argumentacija koju tužitelj razlaže u bitnome je ta da se u slučajevima isticanja postupovnog tužbenog razloga može pozivati na bilo koji drugi argument ili tužbeni razlog kojim se osporava osnovanost pobijane odluke, a da se pritom ne postavlja pitanje dopuštenosti.

- 70 Međutim, u presudi Komisija/Kronoply i Kronotex, navedenoj gore u točki 63., ne može se naći nikakvo uporište za takvu tvrdnju, kao što je prikazano kasnijom sudskom praksom Općeg suda i Suda. Naime, iz te presude proizlazi samo da se argumenti o meritumu mogu uzeti u obzir samo u dijelu u kojem mogu podržati tužbeni razlog koji se temelji na postojanju sumnji koje bi opravdavale pokretanje formalnog istražnog postupka. Međutim, argumenti moraju biti definirani tako da su povezani s činjenicom koju treba dokazati, odnosno postojanjem sumnji u vezi sa spojivošću mjere s unutarnjim tržištem.
- 71 Stoga u okolnostima ovog predmeta Opći sud prvi i drugi tužbeni razlog ove tužbe može uzeti u obzir samo u dijelu u kojem se oni oslanjaju na argumente kojima se nastoji dokazati da Komisija nije uspjela nadvladati sumnje s kojima je bila suočena tijekom prethodne faze ispitivanja.
- 72 Međutim, u tom pogledu treba utvrditi da prvi i drugi tužbeni razlog koje je istaknuo tužitelj ne sadrže nijedan argument kojim se nastoji dokazati da je Komisija imala sumnje koje bi opravdavale pokretanje formalnog istražnog postupka. Naime, kao što su istaknuli društvo BT, Ujedinjena Kraljevina i Komisija u svojim odgovorima na pisano pitanje Općeg suda, ti tužbeni razlozi bili su usmjereni isključivo na osporavanje osnovanosti Komisijine ocjene.
- 73 U prvom tužbenom razlogu tužitelj se ograničava na isticanje da određene tvrdnje iz pobijane odluke predstavljaju očite pogreške ocjene činjenica. Tužitelj ne pojašnjava kako argumenti na koje se poziva u tom tužbenom razlogu upućuju na postojanje sumnji, a još manje kako su očite pogreške na koje se poziva utjecale na njegova postupovna prava. Prvim tužbenim razlogom se stoga ne nastoji dokazati da su okolnosti bile takve da je Komisija bila dužna pokrenuti formalni istražni postupak.
- 74 Što se tiče drugog tužbenog razloga koji se temelji na povredi članka 102. UFEU-a, tužitelj u tužbi zaključuje da „pobijana odluka povređuje članak 102. UFEU-a, [...] da je ocjena utjecaja mjere na konkurenciju u pobijanoj odluci (uvodne izjave 69. i 70.) nevaljana i [...] da je pobijana odluka stoga nezakonita i ne ulazi u područje primjene članka 107. stavka 3. točke (c) [UFEU-a]“. Kao što točno ističe društvo BT u svojem odgovoru na pisano pitanje Općeg suda, tužitelj se više poziva na povredu primarnog prava nego na kršenje svojih postupovnih prava, a što se jasno odnosi na meritum i nadilazi zaštitu postupovnih prava.
- 75 Iz ovoga valja zaključiti, kao što su to učinili Komisija, društvo BT i Ujedinjena Kraljevina, da prvim i drugim tužbenim razlogom tužitelj od Općeg suda zahtijeva da ocjeni osnovanost pobijane odluke u dijelu u kojem se njome utvrđuje da je potpora o kojoj je riječ spojiva s unutarnjim tržištem, a ne nastoji istaknutim argumentima stvarno zaštititi svoja postupovna prava koja proizlaze iz članka 108. stavka 2. UFEU-a. Stoga nije na Općem sudu da tumači te tužbene razloge dovodeći u pitanje isključivo osnovanost pobijane odluke, nastojeći postići u biti samo cilj zaštite postupovnih prava tužitelja jer bi takvo tumačenje dovelo do prekvalifikacije predmeta tužbe (vidjeti u tom smislu presude Suda od 29. studenoga 2007., Stadtwerke Schwäbisch Hall i dr./Komisija, C-176/06 P, neobjavljena u Zborniku, t. 25. i Komisija/Kronoply i Kronotex, t. 63. gore, t. 55.).
- 76 Nadalje treba dodati da taj zaključak ne može biti doveden u pitanje očitovanjem tužitelja od 8. srpnja 2011. u kojem on u više navrata nastoji preoblikovati prva dva tužbena razloga u postupovne tužbene razloge, smatrajući da oni razotkrivaju sumnje koje su trebale dovesti do pokretanja formalnog istražnog postupka.

- 77 Naime, u tom očitovanju tužitelj nije mogao valjano prekvalificirati svoj prvi i drugi tužbeni razlog smatrajući da oni upućuju na postojanje sumnje zato što u tim tužbenim razlozima u stadiju podnošenja tužbe nije istaknuo nijedan argument koji se temelji na postojanju sumnji koje su trebale spriječiti donošenje pobijane odluke bez pokretanja formalnog istražnog postupka.
- 78 Valja utvrditi da su argumenti poput onih koje je tužitelj prvi put naveo u svojem očitovanju od 8. srpnja 2011. nedopušteni. Naime, iz odredbi članka 44. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 48. stavkom 2. Poslovnika proizlazi da tužba kojom se pokreće postupak mora sadržavati predmet spora i sažeti prikaz tužbenih razloga na koje se poziva te da je zabranjeno iznositi nove razloge tijekom postupka osim ako se ne temelje na pravnim ili činjeničnim pitanjima za koja se saznalo tijekom postupka, a što ovdje nije slučaj.
- 79 S obzirom na prethodna razmatranja treba priznati apsolutnu procesnu zapreku u vezi s prvim i drugim tužbenim razlogom i odbiti te razloge kao nedopuštene.

Meritum

- 80 Što se tiče trećeg tužbenog razloga, a na koji se tužitelj može pozivati u svojstvu zainteresirane strane, treba istaknuti da on uključuje dva različita prigovora. S jedne strane tužitelj osporava zakonitost odluke jer se njome ne pokreće formalni istražni postupak. S druge strane tvrdi da su povrijeđena njegova prava na obranu u dijelu u kojem nije pozvan da odgovori na očitovanja koja su u vezi s njegovim prigovorom dala tijela Ujedinjene Kraljevine.

Prvi dio trećeg tužbenog razloga

- 81 Tužitelj u bitnome smatra da je Komisija zbog nepokretanja formalnog istražnog postupka propisanog člankom 108. stavkom 2. UFEU-a povrijedila njegova postupovna prava.
- 82 Kao što je navedeno gore u točki 62., treba istaknuti da je teret dokaza postojanja sumnji na tužitelju i da ga može pružiti kada postoji skup usuglašenih dokaza koji se s jedne strane odnose na okolnosti i trajanje prethodne faze ispitivanja, a s druge strane na sadržaj pobijane odluke.

– Dokazi koji se odnose na postupak prethodnog ispitivanja

- 83 Iako se treći tužbeni razlog u svojem prvom dijelu temelji na povredi njegovih postupovnih prava zbog nepokretanja formalnog istražnog postupka, treba istaknuti da se tužitelj u tužbi nigdje ne poziva na takve dokaze. To čini samo u očitovanju od 8. srpnja 2011., kada se prvi put poziva na okolnosti koje se odnose na postupak prethodnog ispitivanja. On u biti ističe da trajanje prethodne faze ispitivanja te korespondencija između Komisije i tijela Ujedinjene Kraljevine jesu dokazi postojanja sumnji koji opravdavaju pokretanje formalnog istražnog postupka.
- 84 Dakle, ti argumenti koji se odnose na okolnosti i trajanje postupka ne mogu se smatrati proširenjem navedenog tužbenog razloga u tužbi, čak ni implicitno.
- 85 Slijedom navedenoga valja smatrati da su ti argumenti, s obzirom na to da su novi, nedopušteni na temelju članka 48. stavka 2. Poslovnika, koji propisuje da je tijekom postupka zabranjeno iznositi nove razloge, osim ako se ne temelje na pravnim ili činjeničnim pitanjima za koja se saznalo tijekom postupka, a što ovdje nije slučaj.

– Dokazi koji se odnose na sadržaj pobijane odluke

86 Tužitelj u tužbi ističe kako slijedi:

„Sažetak činjenica [iz tužbe] i prva dva tužbena razloga upućuju na to da je potpora, barem na prvi pogled, nespojiva s unutarnjim tržištem. U tim okolnostima u pobijanoj odluci nezakonito je odlučeno da se neće provesti ukupno ispitivanje na temelju članka 108. stavka 2. [UFEU-a] i/ili završiti ispitivanje na temelju članka 108. stavka 3. [UFEU-a].“

87 Stoga valja primijetiti da se tužitelj ograničava na upućivanje na činjenice izložene u njegovoj tužbi i izlaganja koja su posvećena prvom i drugom tužbenom razlogu kako bi potvrdio da je Komisija bila dužna pokrenuti formalni istražni postupak, a da pritom nije pojasnio kako su činjenice ili ta izlaganja razotkrivali sumnje koje bi trebale opravdati pokretanje formalnog istražnog postupka.

88 Naravno, kao što je već navedeno gore u točki 61. ove presude, kada se tužitelj poziva na povredu svojih postupovnih prava koja proizlazi iz toga što Komisija nije pokrenula formalni istražni postupak, on može isticati sve tužbene razloge koji su takve naravi da mogu dokazati da je ocjena informacija i dokaza kojima je Komisija raspolagala tijekom prethodne faze ispitivanja prijavljene mjere trebala pobuditi sumnje u njezinu spojivost s Ugovorom.

89 Međutim, iz pozivanja na tu sudsku praksu proizlazi da je na tužitelju da identificira dokaze koji se odnose na sadržaj odluke kako bi dokazao postojanje sumnji (vidjeti u tom smislu presudu Prayon-Rupel/Komisija, t. 62. gore, t. 49.). Štoviše, kada tužitelj, kao u ovom slučaju, samo upućuje na argumente istaknute na temelju drugog tužbenog razloga, na njemu je da precizno identificira one argumente koji su istaknuti na tom temelju, a prema njegovu mišljenju mogu dokazati postojanje takvih sumnji.

90 U ovom slučaju, tužitelj se u prilog prvom prigovoru trećeg tužbenog razloga ograničava na upućivanje na sažetak činjenica iz tužbe i izlaganja koja se odnose na prva dva tužbena razloga. Međutim, to neodređeno upućivanje koje se ne temelji ni na kakvim dokazima ne omogućava Općem sudu da identificira precizne dokaze u okviru prvog i drugog tužbenog razloga koji bi prema mišljenju tužitelja mogli dokazati postojanje sumnji i osnovanost trećeg tužbenog razloga.

91 Stoga treba odbiti prvi dio trećeg tužbenog razloga.

Drugi dio trećeg tužbenog razloga

92 U prilog drugom dijelu tužitelj ističe da je pobijanom odlukom završeno ispitivanje Komisije jer je potonja od tijela Ujedinjene Kraljevine dobila dovoljno jamstava o neosnovanosti pritužbe. Tužitelj smatra da je u tim okolnostima, kao osoba koja je podnijela prigovor, trebao biti barem obaviješten o odgovoru tih tijela.

93 Treba istaknuti da tužitelj tim argumentom smatra da je, neovisno o zaštiti postupovnih prava koja ima na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a, trebao biti u mogućnosti dati svoja očitovanja na informacije koje su dostavila tijela Ujedinjene Kraljevine. Takav argument treba odbiti.

94 Prije svega treba istaknuti da obveza pozivanja zainteresiranih strana da podnesu svoje primjedbe počinje u vrijeme donošenja odluke o pokretanju formalnog istražnog postupka, kojemu je cilj omogućavanje Komisiji da bude potpuno obaviještena o svim činjenicama u predmetu.

95 Potom, kao što je Komisija točno istaknula, treba podsjetiti da je postupak kontrole državnih potpora, uzimajući u obzir njegovu opću strukturu, postupak koji se prema odgovornoj državi članici pokreće s obzirom na njezine obveze u području prava Unije za dodjelu potpore. U tom postupku zainteresirane

strane, osim države članice na koju se to odnosi, u biti imaju ulogu izvora informacija za Komisiju i u tom pogledu ne mogu imati pravo na kontradiktornu raspravu s Komisijom, kao što ga ima navedena država članica protiv koje je postupak pokrenut. Zainteresirane strane, osim države članice na koju se to odnosi, raspolažu samo pravom da budu uključene u upravni postupak u odgovarajućem opsegu koji uzima u obzir okolnosti konkretnog slučaja (vidjeti u tom smislu presude Općeg suda od 26. lipnja 2008., SIC/Komisija, T-442/03, Zb., str. II-1161., t. 222. i od 1. srpnja 2010., ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija, T-62/08, Zb., str. II-3229., t. 161. i 162.).

- 96 Naposljetku treba istaknuti i da opća načela prava Unije, kao što su pravo na saslušanje ili načelo dobre uprave, sudu Unije ne dopuštaju proširenje postupovnih prava koja Ugovor i sekundarno pravo daju zainteresiranim osobama u postupcima kontrola državnih potpora. To ne dopušta ni činjenica da tužitelj ima aktivnu procesnu legitimaciju protiv pobijane odluke (vidjeti u tom smislu presudu ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija, t. 95. gore, t. 167.).
- 97 Iz toga proizlazi da treba odbiti drugi dio trećeg tužbenog razloga.
- 98 S obzirom na to da nijedan istaknuti argument iz trećeg tužbenog razloga nije takve naravi da bi mogao dokazati postojanje sumnji koje bi obvezivale Komisiju da pokrene formalni istražni postupak, treba odbiti treći tužbeni razlog kao i tužbu u cijelosti.

Troškovi

- 99 Sukladno odredbama članka 87. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu, osim vlastitih, naložiti snošenje troškova Komisije i društva BT, sukladno njihovom zahtjevu. Međutim, u skladu s člankom 87. stavkom 4. podstavkom 1. Poslovnika, države članice koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Iz toga proizlazi da će Republika Poljska kao i Ujedinjena Kraljevina snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (deveto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Društvu Vtesse Networks Ltd nalaže se, osim vlastitih troškova, snošenje troškova Europske komisije kao i društva British Telecommunications plc.**
- 3. Republika Poljska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 5. studenoga 2014.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	2
Upravni postupak	2
Pobijana odluka	3
Postupak i zahtjevi stranaka	3
Pravo	5
Dopuštenost	5
Usklađenost tužbe s člankom 44. stavkom 1. točkom (c) Poslovnika	5
Aktivna procesna legitimacija tužitelja protiv pobijane odluke	6
Dopuštenost tužbenih razloga koje je istaknuo tužitelj s obzirom na svoju aktivnu procesnu legitimaciju	10
Meritum	12
Prvi dio trećeg tužbenog razloga	12
– Dokazi koji se odnose na postupak prethodnog ispitivanja	12
– Dokazi koji se odnose na sadržaj pobijane odluke	13
Drugi dio trećeg tužbenog razloga	13
Troškovi	14